

Forslaget indebærer, at bestemmelsen i straffelovens § 263 a – i modsætning til bestemmelserne i straffelovens §§ 263, 264 og 264 a – ikke finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelse af denne bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (straffelovens § 291, stk. 1 og 2)

Det foreslås at ændre strafferammen for hærværk efter § 291, således at normalstrafferammen i stk. 1 hæves til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Endvidere foreslås strafmaksimum i § 291, stk. 2, hævet fra 4 til 6 år og anvendelsesområdet udvidet, således at bestemmelsen tillige er anvendelig, hvor der er tale om hærværk af mere systematisk eller organiseret karakter. Det vil afhænge af en konkret vurdering, om hærværk skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 (straffelovens § 263, stk. 3).

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1. og 5.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (straffelovens § 293, stk. 2)

Formålet med den foreslåede ændring af straffelovens § 293, stk. 2, om rådighedshindring er udtrykkeligt at fastsætte, at bestemmelsen også omfatter elektroniske rådighedshindringer. Bestemmelsen svarer med enkelte afvigelser til det af Brydensholt-udvalget stillede forslag til ændring af denne bestemmelse.

Forslaget indebærer, at bestemmelsens anvendelsesområde er tilfælde, hvor en person uberettiget hindrer en anden i helt eller delvist at råde over ting. Udtrykket »uberettiget hindrer« omfatter både fysisk og elektronisk rådighedshindring. Elektronisk rådighedshindring kan eksempelvis forekomme ved e-mail bomber, f.eks. Denial-of-Service angreb, som kan umuliggøre anvendelsen af informationssystemer.

Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor der er tale om delvis rådighedshindring derved, at den berettede alene begrænses væsentligt i sin rådighed.

Det foreslås tillige at hæve strafferammen for rådighedshindring, således at normalstrafferammen er bøde eller fængsel indtil 1 år. Det foreslås endvidere at ændre den straffeskærpene bestemmelse i § 293, stk. 2, 2. pkt., således at straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvor der foreligger overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter, eller hvor der i øvrigt foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om rådighedshindringen skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter, eller om der i øvrigt foreligger særligt skærpene omstændigheder. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 (straffelovens § 263, stk. 3).

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1. og 5.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (straffelovens §§ 299 a og 299 b)

Forslaget indebærer, at der i straffeloven indsættes overbygningbestemmelser om særligt grove overtrædelser af markedsføringslovens § 10 (§ 299 a) samt om ophavsretskrænkelser af særlig grov karakter, jf. ophavsretslovens § 76, stk. 2, og ulovlig import af særlig grov karakter, jf. ophavsretslovens § 77, stk. 2 (§ 299 b).

Den foreslåede § 299 a svarer med enkelte afvigelser til det af Brydensholt-udvalget stillede forslag om en sådan overbygningbestemmelse.

Bestemmelsen i straffelovens § 299 a er alene en overbygning på bestemmelsen i markedsføringslovens § 10, og bestemmelsen indebærer således ikke en udvidelse af de strafbare forhold efter denne bestemmelse. Om markedsføringslovens § 10 henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.2. og 2.3.2. samt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, nedenfor.

Det er en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at overtrædelsen af markedsføringslovens § 10 sker under særligt skærpene omstændigheder. Som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor handlingen har medført betydelig skade, eller der er fremkaldt nærliggende fare herfor.

Kravet om, at der skal være sket »betydelig skade« indebærer, at det ikke er enhver form for skade, der er omfattet af bestemmelsen. Om den indtrådte skade er betydelig, vil afhænge navnlig af skadens omfang og konsekvenser.

Kravet om »nærliggende fare« indebærer, at der skal foreligge en konkret fare – det vil sige en aktuel og ikke ubetydelig risiko for skadens indtræden.

Strafmaksimum i den foreslåede bestemmelse er fængsel indtil 6 år.

Bestemmelsen i straffelovens § 299 a forudsættes ikke udelukkende anvendt, hvor strafferammen i markedsføringslovens § 22, stk. 4, ikke findes tilstrækkelig. Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 299 a anvendes i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for markedsføringsloven. Dette gælder,